

Tröndur var sera hugtakin af frumskóginum. Tað var ein sterk kensla at vera í tí myrka og trólsliga skóginum, har vístfróðiliga skipanin er so sjónlig.

plágurnar, moyggjabitar og blóðiglar, ið eingin kundi vara seg fyri.

Nakað heilt fyri seg

- Og so øll djórini. Tey eru varin og siggjast ikki, men tey hoyrast, og eg kendi á mær øll tey starandi eyguni. Upplivingarnar vóru so sterkar, at tað tekur langa tíð at sodna tær.

Um náttina svóvu teir í skóginum fyri at vera til reiðar at kanna djóralívið, so skjótt lív kom í um morgunin.

Eitt av endamálanum við ferðini var liður í granskning. Teir hugdu eftir, hvat er til av paradistuglinum, sum bara heldur til í Indonesiu, og tað visti seg ikki at standa so illa til við stovninum. Fuglurin hevur verið nógv veiddur, tí tjarðarnar hava so stórt virði. Fuglurin er eisini í vanda, tí skógirnir verða høgdir.

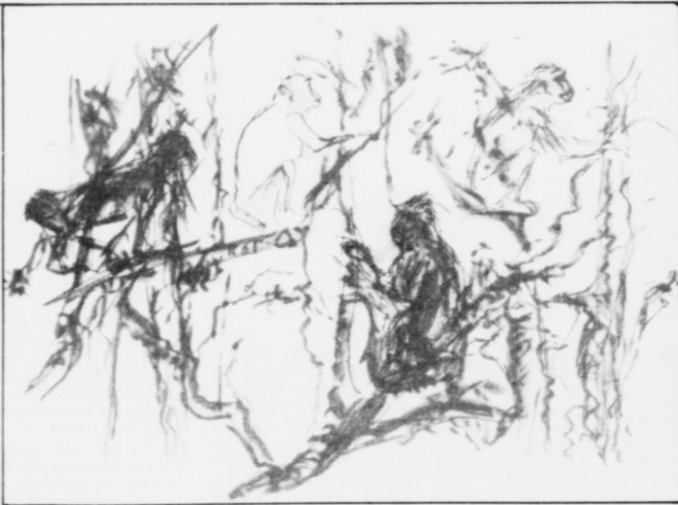
Eisini skuldi kannast, hvussu stóð við stovninum av einum serligum svørtum apuslagi.

- Eg havi áður verið í

frumskóginum í Indiu, men tann frumskógurin var ikki so urkendur sum hesin, sum er nakað av tí mest frumkenda, tú kanst uppliva. Tað ber næstan ikki til at greiða frá, hvussu eg upplivdi tað, og eg vóni at kunna fara yvir aftur hagar eina aðru ferð, sigur Tröndur, sum er visur í, at upplivingar hansara í Indonesiu fara at siggjast aftur í komandi listaverkum hansara.

Eingin ivi er um, at upplivingar minari fara at siggjast aftur í listini, sigur Tröndur, sum eisini fekk nógv burtur úr hinum túrinum. Í glasmálningum hansara er tað havi og luftin

Ta uddi við apum allastaðni. Í frumskóginum vóru tær varnar og krógvadu seg, men tær, sum vanar eru við fólk, eru meira framligar

Sosialurin – fimm ferðir um vikuna!